

Sanctus • Henricus

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan lehti 4/2024

Kuva Anneli Oula (Paimenten keto)

Rakkaat seurakuntalaiset,

Kuva: Sergio Ocampo

joulujuhla lähes-
tyy. Jeesuksen
Kristuksen syn-
tymä, jota juh-
limme vuosittain
jouluna, on voi-
makas valon ja
toivon merkki
maailmassa, jota

usein leimaa epäoikeudenmukaisuuden, kärsimyksen ja epätoivon pimeys.

Raamatussa valo yhdistetään usein Jumalan läsnäoloon ja toimintaan. Jeesusta kuvataan ”maailman valoksi” (Joh. 8:12), valoksi, joka valaisee synnin ja inhimillisen kärsimyksen pimeyden.

Joulun sanoma kutsuu meitä tänäänkin toivoon, solidaarisuuteen ja ottamaan vastaan henkilökohtaisen valon.

Maailmassa, jota usein leimaavat kriisit ja epävarmuustekijät, Jeesuksen syntymä muistuttaa meitä siitä, että toivo on aina mahdollista. Joulukuusi kutsuu meitä uskomaan parempaan tulevaisuuteen, joka perustuu rakkaudelle, oikeudenmukaisuudelle ja rauhalle.

Betlehemin seimen yksinkertaisuus palauttaa meidät olennaisiin kristillisiin arvoihin, joita ovat lähimmäisenrakkaus, myötätunto ja omasta jakaminen. Joulukuusi on myös tilaisuus muistaa heikoimmassa asemassa olevia lähimmäisiämme ja näin seurata Jeesuksen esimerkkiä, joka samaistui köyhiin, alistettuihin ja syrjäytyneisiin.

Jokaiselle uskovalle Jeesuksen syntymä on kutsu vastaanottaa hänen valonsa

omaan elämäänsä. Näin joulu kannustaa meitä antamaan tämän valon muuttaa sydämiä ja valaista sisäistä pimeyttä.

Kuljemme nyt kohti joulua samaan aikaan, kun horisontissa jo hämmöttää kirkon riemuvuoden alku.

Rakkaat Kristuksessa, ”Toivon pyhiinvaeltajat” on paavi Franciscuksen valitsema teema riemuvuodelle 2025. Tämän teeman kautta pyhä isä haluaa painottaa toivon merkitystä kristityn elämässä ja nykyisessä maailmassa. Meitä kutsutaan siis kaikkia uskon ja hengellisen uudistumisen matkalle. Tämä riemuvuosi on erityinen tilaisuus pohtia kristillistä toivoa, löytää uudelleen Jumalan laupeus ja vahvistaa solidaarisuutta uskovien keskuudessa. Pyhiinvaeltajina meitä rohkaistaan kääntymään toinen toistemme puoleen myötätunnolla, etsimään sovintoa ja omaksumaan syvempi rukouksen ja palvelemisen henki elämässämme. Tämä armon aika on myös tilaisuus kirkolle todistaa Jumalan rakkaudesta ja toimia rauhan ja oikeudenmukaisuuden puolesta maailmassa.

Rakkaat seurakuntalaiset, auttakoon seimen lapsi meitä kasvamaan uskon matkallamme. Tälle uudelle vuodelle 2025 toivotan teille kaikille sydämeni pohjasta terveyttä, onnea, rauhaa ja rakkautta, jonka jaatte perheenne, läheistenne ja ystävienne kanssa.

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta! Jumalan siunausta!

Isä Jean Claude Kabeza

Dear Parishioners,

Christmas is around the corner. The birth of Jesus Christ, which we celebrate every December, is a powerful sign of light and hope in a world that is often marred by the darkness of injustice, suffering, and hopelessness.

In the Bible, light is often associated with God's presence and activity. Jesus describes himself as "the light of the world" (John 8:12), a light that drives away the darkness of sin and human suffering.

Even today, the Christmas message calls us to be hopeful, to stand in solidarity with others, and to personally receive the light of the Lord.

In a world that is often marked by crises and uncertainties, the birth of Jesus reminds us that hope is always possible. Christmas invites us to believe in a better future, one that is based on love, justice, and peace.

The simplicity of the manger in Bethlehem returns us to the fundamentals of our Christian faith: neighborly love, compassion, and sharing. Christmas is also an opportunity to remember our most vulnerable neighbors and, in this way, to follow the example of Jesus, who identified with the poor, the marginalized, and the oppressed.

For every believer, the birth of Jesus is an invitation to receive His light into their lives. In this way, Christmas encourages all of us to allow this light to change our hearts and illuminate our inner darkness.

As we travel towards Christmas, we can also see the Church's Jubilee Year looming on the horizon.

Pope Francis has chosen "Pilgrims of Hope" as the motto for the Jubilee Year 2025. With this theme the Holy Father wants to stress the importance of hope – both in the Christian life and in today's world. So, we are all invited to set out on a journey of faith and spiritual renewal. This Jubilee offers us all a special opportunity to contemplate Christian hope, to rediscover God's mercy, and to strengthen the solidarity among the faithful. As pilgrims, we are encouraged to reach out to one another with compassion, to seek reconciliation, and to embrace more deeply a spirit of prayer and service in our lives. This time of mercy is also a chance for the Church to bear witness to God's love and to act on behalf of peace and justice in the world.

Dearest Beloved in Christ, may the child in the manger help each and every one of us grow as we journey in our faith. For this New Year 2025, I wish you all, from the bottom of my heart, health, happiness, peace, and love – gifts to share with family, neighbors, and friends.

Merry Christmas and Happy New Year! May God bless you all!

Father Jean Claude Kabeza

Paavin bullan otsikkona on "Spes non confundat". Se on sitaatti apostoli Paavalin Kirjeestä roomalaisille 5:5, suomeksi

"EIKÄ TOIVO OLE TURHA"

Paavin kirje, bulla, on kokonaan toivon merkityksen tähdentämistä. Hän kirjoittaa: "Vanhan tradition mukaan paavi julistaa riemuvuoden joka kahdeskymmenesviides vuosi... Ajatukseni kääntyvät kaikkiin toivon pyhiinvaeltajiin, jotka matkustavat Roomaan, kokeakseen pyhän vuoden, ja kaikkiin niihin, jotka eivät pysty vierailemaan apostolien Pietarin ja Paavalin kaupungissa, mutta viettävät riemuvuotta paikalliskirkkoissaan."

Me suomalaiset käytämme silloin tällöin sanaa "toiviomatka" tarkoittamaan pyhiinvaellusta. Varmaankin se huoli ja pelko, joka raskauttaa monien ihmisten elämää kauhastavien sotien, luonnossa tapahtuvien mullistusten,

tautien, köyhyyden vitsauksen, suurten pakolaisongelmien maailmassa, saa janoamaan toivoa paremmasta.

Paavi kirjoittaa: "Jokaisen ihmisen sydämessä asuu toivo hyvän kaipauksena ja odotuksena, vaikka emme tiedäkään, mitä huomina tuo tullessaan." Paavi siteeraa mukaillen Roomalaiskirjettä: "Kristillinen toivo ei petä, eikä ole turha, koska se perustuu varmuuteen, ettei mikään eikä kukaan voi koskaan erottaa meitä Jumalan rakkaudesta" (Room. 8:35.37-39). Elämän vaikeissakin tilanteissa toivo kantaa elämää, vaikka tarvitaan kärsivällisyyttä, joka on kuin toivon tytär ja perusta. "Jumala on kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala" (Room. 5:5).

Pyhiinvaellus tapahtuu aina Kristuksen ollessa matkakumppani. Itse vaellus on jo merkittävä. Paavi pitää erityisesti Roomaa pyhiinvaelluskohteena, mutta on myös monia muita pyhiinvaelluspaik-

koja, joissa voidaan kokea syventymistä hengellisiin asioihin: ripin sakramentti, hiljaisuus, yhteinen rukous ja eukaristian vietto, pyhät paikat ja myös taiteen estetiikka. Tärkeintä lienee huomata – vaikka ei lähtisikään minnekään konkreettisesti – että koko elämä on toivomatkaa, pyhiinvaellusta. Paavi mainitsee toivon merkeiksi ja ikään kuin tehtäväksiäntona: rauhan maailmassa, halun suvunjakamiseen, elämän välittämiseen, elämisen ilon (ei ainoastaan materiaalisesti ajateltuna), armeliaisuuden kärsiviä kohtaan, sairaita ja heikoista huolehtimisen, nuorten tukemisen, siirtolaisista huolehtimisen, vanhusten arvostamisen, köyhien avustamisen. Näiden kaikkien asioiden puolesta paavi vetoaa antamaan panoksen.

1700 vuotta sitten, 20.5.325 keisari kutsui osanottajat suureen kirkolliskokoukseen, Nikeaan. Konsiiliin ansiosista meillä on Nikean-Konstantinopolin uskontunnustus, jonka laulamme tai lausumme jokaisessa sunnuntai messussa tai muissa juhllallisissa messuissa. Kirkolliskokouksen juhlavuosi voisi olla myös ekumeeninen luonteeltaan.

Paavi kirjoittaa myös riemuvuoden aneesta:

”Ane auttaa meitä ymmärtämään Jumalan rajattoman laupeuden. Ei ole sattumaa, että muinoin termit ”laupeus” (misericordia) ja ”ane” (indulgentia) olivat keskenään vaihtokelpoisia ilmauksia Jumalan anteeksiannon täyteydestä, joka ei tunne rajoja...Henkilökohtaisesta kokemuksesta tiedämme, että jokainen synti ”jättää jälkensä”. Synnillä on seurauksia, ei vain ulkonaisesti, tekemämme

pahan seurauksina, vaan myös sisäisesti, koska jokainen synti, lieväkin, sisältää epäterveen luotuihin kiinnittymisen, joka tarvitsee puhdistumisen joko täällä maan päällä tai kuoleman jälkeen puhdistuspaikassa (purgatorium, ”kii-rastuli”). Ihmisyydessämme, joka on heikko ja taipuvainen pahaan, tietyt synnit ”jäännösvaiikutukset” pysyvät. Ne poistaa ane, aina Kristuksen armosta, joka kuten pyhä Paavali VI kirjoitti ’on itse aneemme.’” - Pyhä istuin tulee antamaan ohjeet riemuvuoden aneen saamisesta, ja niitä odotamme myös Helsingin hiippakunnalta.

Paavin kirjeessä on paljon sellaista, mitä pitäisi kertoa. Suosittelen siksi, että pyydetään seurakunnasta tai Tiedotuskeskuksessa paavin bulla, jotta voitaisiin tutustua sen koko sisältöön.

Päätökseksi vielä paavi Franciscuksen sana:

”Antakaamme toivon vetää meitä puoleensa! Todistuksemme kautta levitköön toivo kaikille niille, jotka sitä kaipaavat. Välittäköön elämämme heille sanoman: ’Luota Herraan! Ole luja, pysy rohkeana. Luota Herraan!’ (Ps. 27:14). Täyttäköön toivon voima päivämme, kun luottavaisina odotamme Herran Jeesuksen Kristuksen tulemistä. Hänelle olkoon ylistys ja kunnia nyt ja iankaikkisesti.”

Toivon perusta on Kristuksen pelastustyö, hänen ristinkuolemansa ja ylösnousemisensa kuolleista. Ne avaavat meille tien ikuiseseen elämään.

+Teemu Sippo em.

Pyhän Haudan ritarit Lourdesissa

Jerusalemien Pyhän Haudan ritarien Suomen käskynhaltijakunnan tämän vuotinen pyhiinvaellus suuntautui Ranskan Lourdesiin syyskuun puolivälissä 12.–16. 9. Lourdes on n. 15 000 asukkaan pikkukaupunki ja se sijaitsee Pyreneiden vuoriston juurella Lounais-Ranskassa. Lourdesista tuli katolisen kirkon merkittävä pyhiinvaelluskohde tapahtumasarjan seurauksena, jossa Neitsyt Maria ilmestyi kolmelle nuorelle tytölle. Ensimmäinen ilmestys tapahtui helmikuussa 1858, jolloin 14-vuotias Bernadette Soubirous oli sisarensa ja ystävänsä kanssa keräämässä polttopuita Massabielen luolassa Lourdesin lähellä. Ilmestyksiä oli kaikkiaan 18 vuoteen 1862 mennessä. Viimeisessä ilmestyksessä Neitsyt Maria ilmoitti ole-

vansa ”Perisyntien sikiäminen - Conceptio immaculata”. Samana vuonna paikallinen piispa vahvisti, että luolassa saa rukoilla ja kunnioittaa pyhää Jumalansyntyttäjää Lourdesin Neitsyt Mariaa. Paavi Pius IX julisti Marian perisyntettömän sikiämisen dogmiksi kahdeksan vuotta aikaisemmin 1854.

Luolasta tuli pian hyvin arvostettu pyhiinvaelluskohde. Myös ihmeperannuksia tapahtui luolassa virtaavan veden ansiosta. Sairaiden nauttima Lourdesin vesi ei ole Kirkon dogmi, mutta vuosien saatossa n. 7500 ihmisen on kuitenkin kerrottua parantuneen ihmeellisellä tavalla. Parantumisia on tutkittu tarkasti ja noin 70 tapausta on vahvistettu ihmeperantumiksi. Mitään lääketieteellistä syytä näille parantumisille ei ole voitu osoittaa. 1900- ja 2000-lukujen paavit ovat edistäneet pyhiinvaelluksia tapana vastustaa ateismia, relativismia, maallistumista, kerskakulutusta ja uusliberalismia. Lourdesissa on järjestetty varsinkin suuria nuorisotapahtumia. Kaikkia hiippakuntia maailmassa on kehoitettu järjestämään nuorten pyhiinvaelluksia Lourdesiin. Pyhiinvaellusalue kattaa Massabielen luolaston ja alueelle eriaikoina rakennetut kolme basilikaa. Niistä suurin on maan alle rakennettu Pyhän Pius X:n basilika (Basilique Saint-Pie-X de Lourdes). Siihen mahtuu peräti 25 000 pyhiinvaeltajaa. Lisäksi alueella on kappeleita, hautausmaa ja lähteitä, joista saa pyhää vettä sekä altaita, joissa peseytyä. Tämä kaikki on ilmaista. Alueella on myös hotelleja, sairastuvia ja ravitsemus- ja muita palveluita.

On arvioitu, että Lourdesissa kävisi jopa kolme miljoonaa pyhiinvaeltajaa vuodessa.

Ritarikunnan pyhiinvaellukseen osallistui käskynhaltija Mikael Paulin johdolla ja Isä Andersin toimiessa joukon hengellisenä johtajana yhteensä yksitoista henkilöä. Meno-paluu torstaina Lourdesiin kulki lentäen Toulouseen ja sieltä edelleen Lourdesiin junalla. Majointu oli varattu lähelle pyhiinvaellusalueita hyväntasoiseen Hotelli Saint-Roseen. Ensimmäinen päivä oli jo pitkällä saapuessamme perille. Ohjelmaan mahtui vielä vesper yläkirkon pyhän Jeanne d’Arcin kappelissa ja illallinen hotellissa.

Perjantaina vietimme aamiaisen jälkeen aamumessun samassa kappelissa. Isä Andersin aiheena oli pyhä Johannes Krysostomoksen muisto. Johannes Krysostomos eli 300- ja 400-lukujen vaihteessa. Hän oli arkkipiispa ja Konstantinopolin patriarkka. Häntä pidetään suurimpana kreikkalaisista kirkkoisista, joka sai saarnojensa takia nimen ”kultasuu”. Hän kannusti anteellaisuutta ja antoi papeille ohjeen elää julistuksensa mukaan. Iltapäivää vietettiin pyhän veden lähteellä ja pesimme sillä kasvomme. Illalla oli vuorossa eukaristisen kulkueen siunaus Piuksen basilikan alttarilla. Siunaustilaisuuden keskiössä oli pyhitetty monstranssi. Isä Anders toimi konselebranttina. Kirkon akustiikka toimi loistavasti ja soitettu ja laulettu kirkkomusiikki oli korvia hivelevän kaunista. Pyhän Pius X:n basilika on muodoltaan soikea ja tuo mieleen Raamatun kertomuksen Joonasta valaan vatsassa. Kirkkosalin pituus on valtava ja betoniset holvikaaret kuin kalan kylkiruodot. Vesper pidettiin jälleen Rans-

kan kansallispyhimyksen Jeanne d’Arcin kappelissa ennen maittavaa illallista.

Lauantaina kuljettiin ristintie Espelugues-vuorella. Kapuaminen vuorelle kävi ikääntyvästä vaeltajajoukosta oivana kuntojumppana. Iltapäivällä tutustuttiin kahteen kirkkoon ja kryptaan. Yläkirkko on nimeltään ”Perisyntinön sikiäminen” (Basilique de l’immaculée-Conception de Lourdes, rakennettu v. 1871). Sen alapuolella on kallioon louhittu krypta vuonna 1866. Molempien kirkot on sisätiloiltaan päällystetty tuhansilla ihmeparannuksen kokeneiden kiitoslaatoilla. Alimpana on Pyhän ruusukon kirkko (Basilique Notre-Dame-du-Rosario de Lourdes) vuodelta 1889. Illalla osallistuimme soitto- ja kulkueeseen, joka kiersi pyhiinvaellusalueita. Osallistujia lasketaan olleen jopa 20 000.

Sunnuntaina vietimme omaa messua Saint Frai -kappelissa. Sitten lähdimme opastetulle kierrokselle pyhän Bernadetten jalanjäljissä Lourdesissa. Illalla vietimme jälleen vesperin Pyhän Jeanne d’Arcin kappelissa.

Maanantaina oli kotimatkan vuoro junalla Toulouseen ja sitten lennolla Helsinkiin.

Pyhiin vaellus Lourdesiin vahvisti hengellistä kasvua ja vahvisti sidettä katoliseen traditioon. Erityisesti pyhiinvaeltajien runsaus ja hartaus Lourdesissa teki syvän vaikutuksen uskon läsnäolosta myös tänä päivänä ihmisten sydämissä.

Heikki Aronpää KHS

Lähteet:

osittain Jan-Peter Paul, ”Lourdes ja pyhän Jumalanäidin ilmestys”, FIDES 4.10.2024

Lapset kertovat, miten joulua vietetään eri maissa

UNKARISSA

Kansanperinne tai vanhat tottumukset eivät ole jättäneet jälkiä joulunviettoon niin selvästi kuin esimerkiksi Suomessa. Unkarissa uskotaan, että jouluaattona enkelit tuovat kotiin kuusen ja koristelevat sen karamellein sekä joulukoristein. Kun kaikki on valmista, enkelit soittavat kelloja sen merkiksi, että lasten on aika tulla sisään. Joululahjat saadaan Jeesus-lapselta.

Keski-Euroopassa pyhä Nikolaus tuo jo joulukuun 5. päivän illalla makeisia ikkunaan. Tämän tavan juuret ovat piispa Nikolauksen tarinassa, jonka mukaan piispa auttoi rahapulassa ollutta isää jättämällä yöllä rahapussin tämän ikkunan eteen. Pohjoismaissa tästä syntyi joulupukki.

Unkarissa itse jouluateria on aattona Suomeen verrattuna yksinkertainen, sillä lihaa ei silloin syödä. Varsinainen herkutelu alkaa vasta tapaninpäivänä.

Maaseudulla on perinteenä, että joulupäivinä lapset ja nuoret, joskus heidän vanhempansakin, kiertelevät ovelta ovelle paimeniksi pukeutuneine esittäen jouluvankeliumia ja laulamalla joululauluja. Tästä he saavat pienen palkkion, esimerkiksi hiukan rahaa. */Ilona/*

SAKSASSA

Joulukuusen koristeleminen on lähtöisin Saksasta. Siellä tavallisesti äiti koristelee kuusen lapsilta salaa. Yksi jouluaaton kohokohdista on hetki, jolloin lapset ensimmäisen kerran näkevät kuusen. Kuten unkarilaiset, niin myös saksalaiset lapset saavat lahjansa valkopukuiselta Jeesuslapselta. */Alfred/*

PUOLASSA

Jouluaattona ennen jouluaterian alkamista luetaan jouluvankeliumi ja jaetaan ehtoollisleivän tapaista, ohuen ohutta, leipää, jonka nimi on "oplatek". Ihmiset kulkevat silloin toistensa luokse, vaihtavat lämpimiä sanoja ja joulutoivotuksia sekä murtavat ja syövät pienen palasen toistensa leivistä. Tämä tapa kuvastaa rakkautta, huolenpitoa ja ystävyyttä, mutta myös Jeesuksen viimeistä ateriaa. Sen jälkeen syödään varsinainen jouluaaton ateria, joka koostuu punajuurikeitosta, kalaruoista sekä erityisistä piirakoista ja kakuista. Jouluaattona käydään myös keskiyön messussa. */Joanna/*

RANSKASSA

Suomessa poltetaan juhannuksena tai pääsiäisenä kokkoa, mutta Ranskassa poltetaan kirsikkapuinen jouluhalko. Halko kannetaan sisälle ja sytytetään palamaan. Jouluhalko ei ole yhtä iso kuin kokko. Toisinaan halon päälle pirskotaan viiniä.

Ollaanhan Ranskassa ja tapana on jättää valo palamaan joulun ajaksi sekä juomaa ja ruokaa pöytään siltä varalta, että Maria, Jeesuksen äiti, kulkisi ohi. */Jeanne/*

PARAGUAYSSA

Paraguayssa ihmiset ovat katolilaisia. Jouluna kaikissa tai melkein kaikissa paikoissa tehdään kauniisti koristeltu seimi. Seimi hajustetaan tyyppillisellä kukalla, jossa on erikoinen mutta hyvin hyvä tuoksu.

25.12. aamulla lapset käyvät kadulla laulamassa joululauluja ja talojen isännät antavat heille kiitokseksi karkkeja sekä juotavaa. Lapset kiertävät myös koteja katsomassa seimiä niin kuin paimenet kävivät katsomassa Jeesus-lastaa. Jouluna on perhejuhla Paraguayssa ja yleensä koko suku viettää sitä yhdessä. Nuoret menevät myös joskus jouluaattona tanssimaan, niin kuin myös uutenavuotena.

8.12. on ”hyvä yö”, silloin perheet menevät ”kukon messuun”. Sen jälkeen perhe nauttii yhdessä tyyppillisiä ruokia, kuten keittoa, Chipaa (leipää), hedelmäsalaattia ja punaviiniä.

24.12. aamulla tuodaan lahjat joulukuusen alle vain niille lapsille, jotka ovat olleet kiltisti (joulupukki ei tule, koska hän läkähtyisi kuumuuteen!). */Gracia/*

FILIPPIINEILLÄ

Jouluvalmistelut alkavat Filippiineillä jo hyvissä ajoin syyskuussa. Tekopuu ja jopa valkoinen tekopuu koristellaan hyvissä ajoin kotiin. Kouluissa oppilaille arvotaan salaiset ystävät ja he antavat toisilleen joulukuun jokaisena päivänä pienen lahjan. Filippiineillä 16.12. on perinteinen ”carolin”, jolloin hyväntekijät menevät koteihin laulamaan ja silloin talon emäntä antaa laulajille rahaa, jotka lahjoitetaan orvoille, sairaille, vanhuksille tms. Joulun aluspäivien pyhä messu alkaa myös 16.12., jolloin aletaan valmistautua

Jeesuksen syntymään. Joulun aluspäivien messuun kokoonnutaan yhdeksänä päivänä neljältä aamulla. 24.12. pidetään yömessu, jonka jälkeen kokoonnutaan koteihin syömään jouluherkkuja ja vaihtamaan lahjoja. Perinteisiä jouluherkkuja ovat mm. riisikakut, riisipuuro, nuudelit ja kana. Rikkaissa perheissä kokonainen sika kuuluu myös joulupöytään. */Jaleh/*

SUOMESSA

Jouluna on tärkeä, koska se on Jeesuksen syntymäpäivä ja Jeesus on tärkeä. Joulun viettoon valmistaudutaan monilla tavoin, mutta esimerkiksi niin, että ollaan kaikkien kanssa hyvissä väleissä, käymällä haudalla, kodin suursiivouksella, käymällä joulukuun ostamassa joulukuun ja -lahjoja. Kotona koristellaan joulukuusi. Jouluaattona ollaan perheen kanssa, käydään haudalla, rukoillaan yhdessä, luetaan Raamattua, syödään joulupuuroa, joulukuun ja käydään kirkossa.

/Porvoolaiset koululaiset/

Jouluna vietetään Jeesuksen syntymäpäivää. Kaikki voivat toivoa lahjoja. Joulun valmistaudutaan käymällä ripillä, tekemällä hyviä asioita, auttamalla toisia, sytyttämällä adventtikynttilät ja avaamalla joulukalenterin luukut. Kotiin tuodaan joulukuusi ja koristellaan se yhdessä. Lahjat laitetaan kuusen alle. Jouluna vietetään paljon aikaa perheen kanssa. Syödään yhdessä, rukoillaan, jutellaan, odotetaan joulupukkiä tai avataan kuusen alta löydettyjä lahjoja. Kaikilla on kivaa.

/Helsinkiläiset alakoululaiset/

Katedraalin jouluseimi

Joulukuussa vuonna 1939 Helsingin taivaalle ilmestyivät pommikoneet ja kaupunkiin osui lukuisia pommisukuja. Yksi niistä rikkoi paloiksi nykyisen katedraalimme pyhää Birgittaa esittävän ikkunan ja sen alla olleen kultaisen enkelin. Jo 1800-luvulta alkaen kirkon pääalttaria ja pyhää sakramenttia oli vartioinut kaksi kullattua enkelipatsasta, jotka kantoiivat käsissään kyntelikköä. Birgitan ikkuna korjattiin, mutta toinen enkeleistä oli menettänyt kumppaninsa.

Niinpä seurakuntalaiset päättivät, että jäljelle jäänyt kultainen enkeli voi jatkaa työtään, jos se maalataan uudestaan jouluseimeen sopivilla väreillä. Siitä lähtien sama enkeli on kynttilä kädessään seisonut vartiomaisa pyhää Perhettä kirkon jouluseimessä.

Katedraalin nykyisen jouluseimen tarkkaa alkuperää ei tiedetä, mutta se on varmaankin jo sadan vuoden ikäinen. Suomeen se on voinut tulla Pyhän Sydämen pappien tai -sarten toimesta ja kenties seurakuntalaisten lahjoittamana.

Vielä 1990-luvulla oli tapana, että pyhän Joosefin patsaan päälle rakennettiin

jouluseimeä varten kiven näköisiksi maalatuista ja muotoillusta pahveista grotta, Jeesuksen syntymäluola seimen ympärille. Pyhä Joosef tuskin pahastui siitä, varsinkin kun hän itse oli seimikuvaelmassa mukana. Kauniisti aseteltu ja kallioiksi taiteltu grotta todellakin näytti luolalta kaikine valoineen. Se oli aikoinaan varsinkin pienten lasten suosikki.

Nyt on lähellämme taas kerran sotia. Katedraalia koskettaneesta sodasta jäi ikään kuin rauhan merkiksi jäljelle yksi seimen enkeleistä. Ehkä voisimme yhdessä enkelien kanssa messun Glorian ja jouluevankeiumin sanoilla rukoilla: ”Ja maassa

rauha ihmisille, joita Jumala rakastaa.”

”Joulu tuokoon teille kaikille rauhan, lempeyden ja ilon sanoman. Betlehemin tähti loistakoon kaikille ihmisille ja johdattakoon meidät seimen luo, jossa Neitsyt Marian käsivarsilla lepää vastasyntynyt pienokainen, hän, jonka syntymä muutti maailman. Tämä vastasyntynyt on itse Jumala. Rakkaudesta meihin hän on tahtonut astua aivan pienen lapsen heikkouden ja voimattomuuden tilaan, ainoaan tilaan, jossa antaudutaan

kokonaan toisten käsiin. Betlehemin seimessä on jotakin ihmeen kaunista ja ihmeen suurta, sillä siinä on Kristus aivan kokonaan, samalla kertaa Jumala ja ihminen.”

Jeesuksen pikkusisararten perustajan sisar Magdaleinen (1898-1989) kirjeestä kanssasisarilleen.

**”Tänään loistaa yllemme valo,
sillä meille on syntynyt Herra.
Hänen nimensä on Ihmeellinen
Neuvonantaja,
Väkevä Jumala, lankaikkinen Isä,
Rauhan Ruhtinas,
ja hänen kuninkuudellaan ei ole
loppua.”**

Jouluyön messusta (Jes. 9:5)

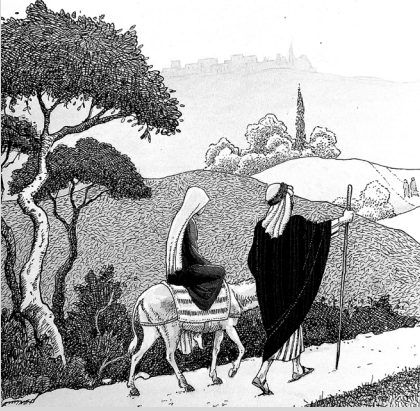
Markku Nikolaus Koponen

Kuva v. 1985: Magnus Löfving

Ensimmäinen adoraatio

Tie on autio, ovatko toiset jo menneet? Raskaana oleva ei voi kiirehtiä. Ovatko toiset jo täyttäneet kaikki majapaikat? Onko heille sijaa?

Tuolla tähti! Tietäjien ja kamelien kuvassa eivät näy tuotavat lahjat, mutta kamelit ovat suorastaan nokkavan ylpeitä ja heillä koreita satulapeitteitä. Tähän kuvaan juuri kamelit tuovat itämaista satukirjojen tunnelmaa.

Jouluaattona 1890 syntyi Rudolf Koivu. Hän jäi orvoksi, hänestä tuli taiteilija ja kuvittaja. Maikki Salmensaari oli hänen kummitätinsä, ja tässä kristillisessä suvussa Rudolf Koivu sai kokea perheen tukea. Hänet on haudattu Salmensaarien perhehautaun (kuoli 11.11.1946).

Rudolf Koivu oli päätoiminen ja tuottelias kuvittaja, piirsi ja sommitteli satukirjoja, lastenlehtiä, kirjojen kuvituksia ja joulukortteja. Sirkka Salmensaari kertoi, että Rudolf piirsi hänelle myös paperinukkeja. Rudolf Koivun nimellä voi netistä katsella kymmenittäin kauniita värikuvia satukirjoista ja niiden kansista.

Kuten musiikilla ja runoudella voi ylistää, samoin kauneudella ja sommittelun ratkaisuilla. Ne syntyvät uskosta ja rakkaudesta. Mustavalkeinakin näkyy hyvä piirustustaito, hyvä sommittelu ja tummuusasteiden hallinta.

Rudolf Koivu kuvaa paimenille ilmestyvän enkelin pitkäksi ja majesteettiseksi. Vakuutimme, että hän on taivaallista sotaväkeä, hänellä on häikäisevä ilmoitus ja lupaus.

Usein seimikuviin ja asetelmiin ovat kerenneet jo tietäjät, tässä vain paimenet. Tämä on ensimmäinen keskiyön ”messu” ja ensimmäinen adoraatio. Tallin kaariaukko on suurellinen, mutta niin saadaan näkyviin keskiyön taivas tähtineen. Tässä kuvassa on rakkautta, joka huokuu Rudolfin uskoa.

Alabaman jesuiitoilta (EWTN) olen oppinut seuraavan rukouksen: ”Siunattu olkoon se hetki keskiyöllä Betlehemissä, jolloin puhdas Neitsyt Maria synnytti Vapahtajamme pistävän kylmässä luolassa. Jumala, rukoilemme: Vapahtajamme ja hänen siunatun Äitinsä ansioiden tähden kuule rukouksemme ja suo armojasi.”

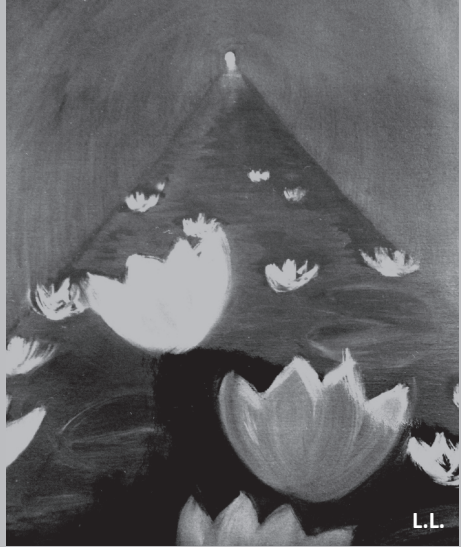
Egyptiin pakenemisen kuva kertoo autiudestaan yksinäisyydestä, tie on pitkä. Kysymys meille kaikille tänäkin jouluna on: onko mielemme tallissa tilaa leesukselle myös tulevana päivinä ja tulevilla tuntemattomilla teillä?

Lemmikki Louhimies

USKON VAHVA VOIMA

Retriitin muistiinpanoja

Pyhän Henrikin seurakunnan retriitti oli **lauantaina 30.11.2024**. Se oli avaus ja astuminen adventin eli valmistautumisen aikaan.

Isä Jean Claude pyysi miettimään kunkin elämässä sitä aluetta, jonne epäily hiipii – uskostamme huolimatta.

Jumala on ajoituksen mestari, emme me

- Me kaikki uskomme, silti välillä epäilemme, että tilanteemme on liian raskas. Meidän on siis uskottava voimallisemmin, aina vain enemmän. Mitähän tapahtuisi, jos luovuttaisimme kaiken Jumalalle, hänen hoitoonsa? Uskossa on poikkeuksellista voimaa, mutta se edellyttää uskomista täysin ilman epäilyksen häivää.

- Miten tämä poikkeuksellisen VAHVA uskon voima tulee meihin? Mitä tapahtuisi, jos luovuttaisimme kaiken Jumalalle?

- Jeesus opettaa, että tärkeintä ei ole uskomme suuruus vaan Jumalan suuruus, kun luotamme häneen. Siis on luotettava. Usko on luottamusta, eikä siinä saa olla epäilyksen häivää.

- Me emme tiedä paremmin kuin Jumala, mikä on meille hyväksi. Me emme tiedä paremmin kuin Jumala, milloin jonkin asian tulee tapahtua. Voimme yrittää juosta Jumalan tahdon edelle, mutta se kyllä epäonnistuu. Jumala on ajoituksen mestari, emme me.

- Tärkeintä on luottaa, että Jumala näkee ja tietää kunkin meidän vaikeudet. Hän näkee sinun kamppailusi, vaikka

sinä et kokisi sillä hetkellä hänen läsnäoloaan.

Mille alueellesi epäily on hiipinyt?

- Uskot ja silti emmit? Isä Jean Claude pyysi pohtimaan tarkkaan tänä adventin aikana, mikä elämänalue kullakin on se, missä luulemme, ettei Jumala ole mukana. Missä kohden epäilymme tulee mukaan ja olemme epätoivoisia ja mielestämme hyljättyjä. Tämä on se kohta, jossa Jumala hioo meitä, juuri tähän asiaan meidän on lisättävä uskoamme.

- Ajatus täydellisestä antautumisesta Jumalalle voi aluksi tuntua monista ihmisistä pelottavalta, elämehän maailmassa, jossa rohkaistaan olemaan valmistautuneita kaikkiin tilanteisiin.

- Raamattu opettaa meille jotain aivan muuta, kun antaudumme kokonaan Jumalan haltuun. Kun asetamme uskomme kokonaan häneen, alamme nähdä elämän tavalla, joka ylittää sen, mitä voimme nähdä luonnollisin silmin. Tämä antautuminen ei ole vastuusta luopumista, vaan uskon keskitämistä Jumalaan, joka hallitsee aivan kaiken.

Uskon silta on ihmeiden silta

- Aito usko saattaa meidät sopusointuun Jumalan kanssa, joka näkee kauemmas kuin me näemme, joka toimii alueilla, joihin ihmissilmämme eivät yllä. Kun ymmärrät tämän, alat ymmärtää, että usko on kuin silta.

Usko yhdistää luonnollisen yliluonnolliseen, inhimillisen jumalalliseen.

- Mikä on hämmästyttävää, kun annamme kaiken Jumalan haltuun? Me alamme huomata, että hän työskentelee jo alueilla, joita emme olleet edes huomanneet, hän alkaa avata ovia, muuttaa sydämiä ja sovittaa olosuhteita tavalla, johon vain hän pystyy. Se tapahtuu vain, kun lakkaamme pitämästä ohjaksista niin tiukasti kiinni ja annamme Jumalan ohjata.

- Suurin ihme on hengellinen muodonmuutos, jonka Jumala tekee meissä.

Epävarmuuden vuoret, ne me voimme siirtää

- Usko on elävä voima, joka toimii yli-luonnollisesti ja ylittää inhimilliset rajoitukset. Usko ei ole sokea, vaan se on vastaus siihen, kuka Jumala on ja mitä hän on luvannut.

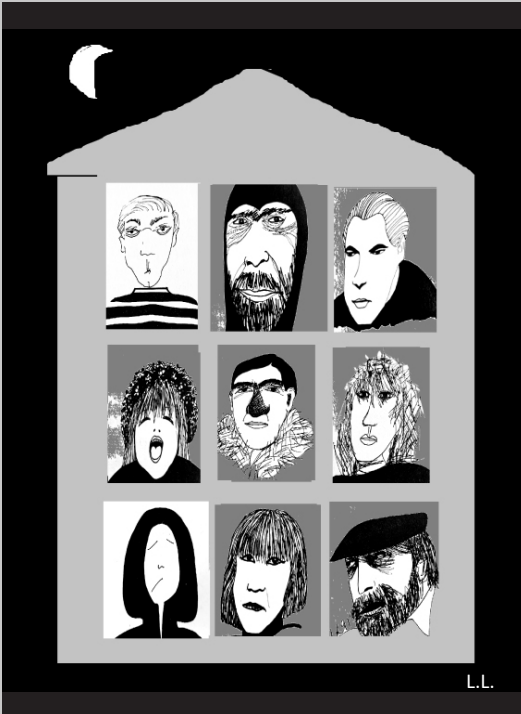
- Kun luotamme Jumalaan, suojaudumme pelon nuolilta, jotka pyrkivät lamauttamaan meidät. Näin voimme siirtää epävarmuuden vuoret.

sr Renata

Sydämen joulusiivous, pieni tekemättömien töitten lista:

anteeksiannot pyytämättä,
anteeksipyynnöt,
kiitokset.

Kun haluaa raivata oman sielunsa majataloon tilaa, johon Kristus mahtuu syntymään jälleen kerran tänä jouluna, kolmen lista auttaa alkuun:

1. Mielen ja sydämen joulusiivousta elämänsä talossa voi ajatella raivauksena. Ikkunat voi jättää pesemättä mutta ei kannata jättää

puhdistamatta ihmissuhteita. Parasta antaa anteeksi, sanoa mielessään pikkuasioille: hui hai. Tekemättä numeroa asiasta voi antaa anteeksi pyytämättä, siis vaikka toinen ei ole pyytänyt-kään. Voit antaa anteeksi ettei joku koskaan tehnyt jotain, vaikka lupasi. Turha pitää hampaan-kolossa. Anna ne anteeksi salaa mielessäsi, oma mielesi puhdistuu.

2. Mielessä on sekaisin taatelikakun teko ja harmistus jostain pikkuasiasta. Kumpi on tärkeämpi työtehtävä? Mielenharmi hiertää kuin kivi kengässä. Taatelikakku ei maistu jos mieltä kirvelee jokin turha asia, omatunto koputtelee. Kannattaa päästää irti ja pyytää anteeksi, ensin ihmisiltä ja sitten ripissä Kristukselta.

3. Etsittävä kiitettävää. Se hankala ihminen, jota on vaikea rakastaa, nyt soitan ja olen ystävällinen. Nyt en vain aio, vaan tartun puhelimeen. Puhelen, en vain kuittaa asiaa joulukortilla. Päätän, että muistan jotain kiitettävää, kehuttavaa ja kiitän.

Lemmikki Louhimies

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan viikko-ohjelma

AAMUMESSU	tiistai, torstai	07.30
ILTAMESSU	maanantai, keskiviikko, perjantai, lauantai	18.00
RUUSUKKO	maanantai, keskiviikko	17.30
ADORAATIO	perjantai	17.30
	ja kuukauden ensimmäisenä perjantaina (3.1., 7.2., 7.3.), iltamessun jälkeen klo 21.00 asti	
VESPER	lauantai	17.40

RIPPITILAISSUUS

Lauantaisin 17.30 –17.55 ennen messua, klo 17.30 ennen arki-iltojen messuja ja ennen sunnuntain messuja sekä sopi-
muksen mukaan. Papit ja kielet löytyvät
sivulta: Yhteystiedot – Pyhän Henrikin
katedraaliseurakunta (henrik.katolinen.fi)

HUOM!

Ajantasaiset tiedot messuista ja
muista tapahtumista löytyvät seu-
rakunnan tapahtumakalenterista
(<https://henrik.katolinen.fi>)

HUOM! OHJELMAAN VOI TULLA MUUTOKSIA!

Joulun ohjelma Pyhän Henrikin katedraalissa

24.12. TI JOULUAATTO

7.30-aamumessu
14.00-perhemessu
16.00-mässa på svenska
22.00-jouluönmessu

25.12. KE HERRAN SYNTYMÄ, JOULU, velvoittava juhlapyhä

12.00-päämessu
12.00-messu Tikkurilassa
18.00-Mass in English

26.12. TO PYHÄ STEFANOS, ENSIM. MARTTYYRI, juhla

11.00-messu suomeksi
12.00-Mass in Vietnamese
18.00-jouluilauluja

29.12. SU PYHÄ PERHE: JEESUS, MARIA, JOOSEF, juhla ja riemuvuoden alku hiippakunnassa

8.00-Mass in English
9.30-Mass in English
11.00-päämessu
18.00-iltamessu

1.1. KE PYHÄN JUMALANSYNNYTTÄJÄN MARIAN JUHLAPÄIVÄ, velvoittava juhlapyhä

12.00-messu suomeksi
18.00-iltamessu

6.1. MA HERRAN ILMESTYMINEN – LOPPIAINEN, velvoittava juhlapyhä

11.00-messu suomeksi
18.00-Mass in English

Seurakunnan henkilöuutisia

ajalta 15.10. – 15.12.2024

KASTETTUJA.....	24
ENSIKOMMUUNION SAANEITA.....	6
VAHVISTUKSEN SAKRAMENTIN SAANEITA.....	5
AVIOLIITTOON VIHITTYJÄ.....	1
HERRASSA POISNUKKUNEITA.....	1
SAIRAIDEN VOITELUN SAANEITA.....	15

Kaste Porvoossa

17.10.2024

Kuvat: Anneli Oula

TAPAHTUMIA ♦ UUTISIA ♦ TAPAHTUMIA ♦ UUTISIA

SENIORIT

Joka kuukauden 3. tiistaina
klo 12 messu katedraalissa,
sen jälkeen yhdessäoloa
seurakuntasalissa.

Päivät ovat:

21.1.2025; 18.2.2025; 18.3.2025

JOULUNOVENA

Tänäkin vuonna tahdomme
valmistautua jouluun rukouksella.
Joulunovenahartaus alkaa kirkossa
tiistaina 17.12. klo 17.30 ja
viimeinen kerta on maanantaina
23.12.2024

Tervetuloa!

TIETÄJIEN VIERAILU

Pyhän Henrikin katedraalissa
loppiaisena ma 6.1.2024.

Ohjelmassa pyhä messu klo 11.00, jonka
jälkeen tietäjät lahjoineen saapuvat kirkkoon.

Kaikki ovat tervetulleita,
erityisesti lapsiperheet!

JOULUATERIA

Jouluaattona klo 12.00 Pyhän Henrikin
seurakuntasalissa järjestetään joulu-
ateria erityisesti niille, jotka joutuvat
viettämään joulua yksin.

Tarjolla on ursuliinisisarten valmistama
lounas. Pyydetään ilmoittautumaan pappi-
laan etukäteen, jotta tietäisimme aterialle
osallistuvien määrän.

Lämpimästi tervetuloa!

JOULULAULUJA SEIMEN ÄÄRELLÄ

Pyhän Henrikin katedraalissa
perinteinen
yhteisjoululaulutilaisuus

26.12. klo 16.00.

Tervetuloa!

Posti Green

Jos vastaanottajaa ei tavoiteta,
lehti pyydetään palauttamaan
osoitteella:

**SANCTUS HENRICUS,
PYHÄN HENRIKIN AUKIO 1
00140 HELSINKI**

*Siunattua Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen
syntymäjuhlaa ja armorikasta uutta vuotta 2025!*

SANCTUS HENRICUKSEN TOIMITUS: Päätoimittaja isä Jean Claude Kabeza. Toimituksessa lisäksi:

Heikki Aronpää, Anneli Oula, Alpo Penttinen, Lemmikki Louhimies ja sr Renata Glucha.

Seuraavaan lehteen tarkoitettu aineisto pyydetään lähettämään SH:n toimitukselle.

Toimituksen osoite: Sanctus Henricus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki, puh. 09 637 853.

Lehti on luettavissa myös osoitteessa www.henrik.katolinen.fi.